

Kirsten Elisabeth Almås

CURRICULUM VITAE:

Personlige opplysninger:

Adresse: Anders Hovdensv 2, 7224 Melhus
Stilling: Prost i Gauldal prosti
Født: 4. april 1959 i Trondheim
Sivilstand/familie: Enslig

Utdanning og ordinasjon:

Examen filosoficum, Universitetet i Trondheim 1979
Kristendoms-kunnskap mellomfag Universitetet i Trondheim 1982,
med tilleggseksamener i hebraisk språkprøve og religionssosiologi
Teologisk embetseksamen, Det teologiske fakultet, Universitetet i Oslo, 1989
Det praktisk teologiske seminar, Universitetet i Oslo, 1989
Ordinert 1989

Arbeidserfaring:

Prost i Gauldal prosti fra mai 2003
Kapellan Nidaros domkirke og Vår Frue menigheter januar 1998 – mai 2003
Førstekonsulent Religionsvitenskapelig institutt UNIT/NTNU okt 1994 -1997 (50%)
Førstekonsulent ved Sosialantropologisk institutt UNIT/NTNU okt 1994 -1996 (50%)
Prest i avdeling Helse og Omsorg, Trondheim kommune, 1997 (50%)
Studentprest, ansatt ved Studentsamskipnaden i Trondheim, 1991-okt 1994
Prosjektleder for prosjektet "Kvinnelig studentprest i Trondheim" 1991-1993.
Timelærer Trondheim Ingeniørhøgskole, Bioingeniørutdanningen, i faget "Etikk, miljø, organisasjon". Perioden 1991 -1993.
Vikarprest i Trondheim, sept 1989 - 1990.
Praktikant Valset barnehage og daghjem, aug 1978-mars 1999

Tillitsverv:

Nidaros bispedømme:

Utvalg for kirkekunst og kirketekstiler, oppnevnt av Nidaros bispedømmeråd fra 2006
Arbeidsgruppe for utvikling av bispedømmets stabsutviklingskurs
Komité for 850-årsjubileet for Nidaros erkebispesete
Presteforeningen, prostelaget i Nidaros: styremedlem fra 2007

Olavsfestdagene i Trondheim, Medlem av styret 1992 – 1997. Varamedlem 1998 – 2003.
Styremedlem fra januar 2008

Norsk Kvinnelig Teologforening:

Styremedlem 1984-1988, (3 år som sekretær og 2 år som nestleder)

Leder i perioden 2002-2004, styremedlem fra 2005

Norsk Økumenisk Kontaktforum for Kvinner, (innenfor Norges kristne råd) og *Womens World Day of Prayer, Kvinnenes internasjonale bønnedag, i Norge*. Oppnevnt av Mellomkirkelig råd

Kirkens SOS i Trøndelag:

Leder for styringsgruppen Nattåpen kirke i Vår Frue kirke 2000-2001

Kirkens Bymisjon, Trondheim. Medlem av representantskapet for domprosten 1998-2002

Dronning Mauds Minne Høyskole for førskolelærerutdanningen. Representant for Nidaros biskop i styret fra 2002

Preparatory Committee for European Student Chaplains Conferences: 1992/93/94

Kirkeakademiet St.Olav-stiftelsen i Trondheim: Leder, styremedlem, 1992 – 1996

Utgitte publikasjoner:

"Ansettelses- og arbeidsforhold for kvinner i prestatjeneste i Den norske kirke". En kvantitativ undersøkelse Publisert 1985 av Norsk kvinnelig teologforening, medforfatter av rapporten.

"Presterollen. En kvalitativ undersøkelse om det å være prest i Den norske kirke." Tapir 1989. Medforfatter.

"Menneske og Prest. Seks intervjuer om det å være prest i Den norske kirke - og et studieopplegg". "Kirke i Praksis" nr 4. Det praktisk - teologiske seminars skriftserie. Oslo 1992. Medforfatter.

Rapport fra prosjektet *"Kvinnelig studentprest i Trondheim, 1991 – 1993"*.

Studentsamskipnaden i Trondheim 1994. Forfatter.

"Gender and Church Leadership", medforfatter artikkel i Tro og tanke, Svenska kyrkans forskningsråd, Ed Per Hansson, 1997.

Religionsvitenskapelig institutts historie: *"Kristendomsfag og religionsforskning i Trondheim"*, UnitRel, studieserie nr 1, 1998. Medredaktør

"Om hellige handlinger, mer enn om hellige klær", artikkel i *"Kirketekstiler i et nytt århundrede"*, Liturgisk årbok 2005

Diverse høringsuttalelser samt lederkommentarer i tidsskriftet *St. Sunniva* som leder av Norsk kvinnelig teologforening

"Teologi og strategi. Rosemarie Köhn som leder i Norsk kvinnelig teologforening 1984-1990" artikkel i *"Noen må gå foran..."* Festskrift til Rosemarie Köhn. Pax forlag 2006

Svar fra Kirsten Elisabeth Almås på spørsmål stilt av Nidaros bispedømmeråd

1. Hva vil du legge mest vekt på med tanke på å styrke bispedømmets menigheter som tros- og omsorgsfellesskap?

Hovedutfordringen og hovedoppgaven vil i fremtiden være den samme som den alltid har vært: Å forkynne evangeliet om Kristus for mennesker slik at det blir forstått og tatt imot. I Nidaros skal vi forvalte evangeliet innenfor vår egen tradisjon som er preget av at vi er bærere av en Olavstradisjon. Det gir seg uttrykk i at vi er en åpen, inkluderende og misjonerende folkekirke, som er diakonal i sitt grunnsyn med respekt for det enkelte menneskets verdi.

Nidaros bispedømme preges av sterke og gode lokale kirkelige tradisjoner. Oppslutningen om de kirkelige handlingene er sterk. Kirken er til stede der folk bor. I lokalsamfunn som enkelte steder stadig tappes for institusjoner, er en av kirkens hovedoppgaver nettopp det å være kirke og menighet der folk bor. Min erfaring som prost i et stort prosti, er at menighetene er ulike i sine uttrykksformer, og er lokalt forankret. De er bærere av en sterk folkekirkelig tradisjon, og enkelte steder også et sterkt organisasjonsliv. ”Kirka vår” og kirkegårdene er i Nidaros godt forvaltet av de lokale. Utfordringene videre vil være å utvikle det stedegne trosuttrykk. Dette kan vi især gjøre gjennom å styrke og utvikle gudstjenestene med liturgier som også blir båret oppe av det stedegne.

Fremtiden tilhører neste generasjon. Gjennom mitt arbeid som prest har jeg alltid sett etter møtesteder og uttrykksformer der barn og unge er inkludert og synlige. Vår oppgave er å fylle trosopp-læringen med innhold som er meningsbærende og inkluderende for barns livsutfoldelse og ungdoms tilstedeværelse, både i lokalsamfunnet og i møte med storsamfunnets utfordringer.

Gudstjenesten er det sterkeste og mest bærende uttrykk for vårt fellesskap. Det er i gudstjenestene vi alle møtes i fellesskap med vår tro, til Guds ære og menneskenes beste. Å utvikle gudstjenesten som fellesskapets sted der mennesker kan komme med alt det de bærer med seg, og så bli styrket til å leve videre, er en hovedoppgave for kirken. Gudstjenesten er samhørighetens sted der vi bekrefter at vi er ett i Kristus. I mitt arbeid som prost i et prosti med ulike meninger har jeg lagt vekt på at gudstjenestene ikke er stedet for å uttrykke uenighet og skape splittelser.

2. Hva vil du legge mest vekt på for å fremme kirkens rolle som verdibærer i samfunnet?

Mennesket er ut i fra skapelsen Guds medskaper og derfor ansvarlig for å løfte frem verdier og å utfordre verdier. Livet er hellig og livet er sårbart gjennom alle livets faser, og både livets hellighet, verdi og sårbarhet blir stadig utfordret. Kirkens rolle er alltid å holde det ukrenkelige oppe. Å verne om menneskets verd gjennom hele livet, er kirkens hovedoppgave og hovedutfordring. Vi lever i en såret verden og på en såret jord. Også kirken har et ansvar for å handle konkret og raskt, og å ansvarliggjøre seg selv og enkeltmennesket for den verden vi lever i.

Mennesker har mange uttrykks- og ytringsformer. Kunsten formidlet i musikk, ordkunst, visuell kunst, film, teater, arkitektur og drama er med på å fortolke menneskelivet. I kirken trenger vi alle disse uttrykksformene når evangeliet skal fortolkes og leves blant oss slik at vi kan ta imot og utvikle vår tro i dag, og forvalte vår kristne kulturarv.

I et stadig mer multireligiøst samfunn blir det viktigere og viktigere å utvikle dialogen med de man står i en motsetning til, og de man lever sammen med eller side om side med. Jeg mener at dialog bygget på gjensidig respekt for ulike standpunkter og ståsteder må, være den tradisjonen kirken bygger på. Dette må være grunnlaget for hvordan vi løser indre uenigheter om teologiske eller ordningsmessige spørsmål, i all økumenisk samtale, samt i møte med det samfunnet kirken til enhver tid er en del av.

3. Hva vil du legge mest vekt på i ledelsen av prestedtjenesten og i det samspillet som biskopen skal ha med prostene i dette arbeidet?

Å være biskop Den norske kirke, er å forvalte tilsynsembetet. Gjennom dette har biskopen et helhetlig syn på all tjeneste innenfor kirken, enten den utøves av ansatte innenfor embetslinjen eller rådslinjen, eller av de mange frivillige og tillitsvalgte.

Biskopen og prostene har ansvar for sammen å lede hele bispedømmet, holde oppe visjonene og gjennomføre handlingsplanene, både de lokale og Den norske kirkes. Prostene har med sin lokale kunnskap om menigheter og prostier spesiell kompetanse i dette arbeidet. Fellesskapet mellom proster og biskop bør være et kreativt, trygt og ansvarlig fellesskap. Kompetanseutvikling og bredde i sammensetning av erfaring i prostegruppen i et bispedømme er viktig.

Det enkelte prosti i Nidaros har sine egne utfordringer og særtrekk som en fremtidig organisering av kirken både på lokalplan og sentralt må ta hensyn til. Ingen tjenester står alene, og min erfaring er at det er gjennom å utvikle møtesteder og samarbeidsformer mellom alle kirkelige ansatte, de som gjør frivillig arbeid, blant annet medlemmer av råd og utvalg, at vi jobber best.

Prostene har som ledere av prestedtjenesten en spesiell oppgave med ivaretagelsen av prestenes arbeidssituasjon og arbeidsmiljø. Biskop og prost må ha gode dialoger i arbeidet for å styrke prestedtjenesten og ivareta den enkelte prest som ofte står alene og opplever seg utsatt i sin posisjon.

Et felles mål for alle med lederansvar i Nidaros må være å aktivt legge til rette for og styrke kompetansen slik at det blir godt arbeidsmiljø for alle kirkens arbeidstagere.

4. Hvilke visjoner vil du ha og hvilke hovedutfordringer ser du for deg for Nidaros bispedømme - i den sammenheng også utfordringer knyttet til sørsamisk kirkeliv?

Hovedutfordringen er at mennesker skal oppleve at deres livsvandringsveier skal ha innhold, mål og mening. Nidaros bispedømme forvalter et viktig pilegrimsmål. Gjennom dette forvaltes også mange pilegrimsveier. Dette er en gave til bispedømmet som gir inspirasjon og en spesiell dimensjon til det å være kirke. Det handler helt konkret om ivaretagelse av et pilegrimsmål, fysisk og innholdsmessig. Det handler også i dobbelt forstand om å ivareta vandringsveier.

Nidaros domkirkes plass i den nasjonale kirke, og i den verdensvide kirke som pilegrimsmål, nasjonalhelligdom og i en økumenisk sammenheng er også en del av Nidaros bispedømmes identitet, en identitet som kan være et levende pulsslag i dagens samfunn

Rekruttering av kirkelige medarbeidere i alle typer kirkelige stillinger er en hovedoppgave og en utfordring. Kirkens fremtid er avhengig av gode arbeidere som opplever at de har meningsfulle arbeidsoppgaver og gode arbeidsforhold.

En viktig utfordring vil også være å styrke deltagelsen i de kirkelige valgene, og derigjennom fortsatt utvikle kirken demokratiske tradisjon, og med dette ivaretagelse av alle kirkens medlemmer også i de besluttede prosesser.

I Nidaros bispedømme er den sørsamiske befolkningen en del av vårt fellesskap og vår kirke. Vi er bærere av ulike tradisjoner etter hvilket folk vi tilhører. Både enkeltmennesker og kirken utfordres i møte med egne og andres tradisjoner. Det er utfordringer som beriker og utvikler oss som kirke og som enkeltmennesker. Innenfor den sørsamiske tradisjonen utvikles liturgi, salmer og tekster som er en del av Nidaros bispedømmes egne liturgiske uttrykk og ressurser. I vår sammenheng innebærer det blant annet å fortsette det viktige arbeidet med å utvikle og innarbeide samiske musikktradisjoner og kunstneriske uttrykk i liturgisk sammenheng. Dette arbeidet er verdifullt for hele vår kirke. Trosopplæringsprosjektet som nå gjennomføres i det sørsamiske området vil gi kirken erfaringer, og vise veier å gå i forhold til barn og unge som vi må ta vare på og utvikle videre.